

וְדָרָא וַחֲזֵר לֹזֶן לִיסּוֹד. וְדָא אִידָּהוּ גַּהֲרַ יַוְצָּק יִסּוֹדָם. דָּאנְעָן דִּיּוֹדִין דָּאָרְבָּע פְּרַצּוֹפִין, דָּאנְעָן פְּרַצּוֹפָ אָדָם, וְפְרַצּוֹפָ אָרִיה, וְפְרַצּוֹפָ שׂוֹר וְפְרַצּוֹפָ נֶשֶּׁר, דָּמְמָנָן עַל מִיאָ אַשָּׁא וְרוֹחָא וְעַפְּרָא. אָרִיה מְרַכְּבָה וְגַלְגֹּלָא דִּילָה מִיאָ, שׂוֹר מְרַכְּבָה וְגַלְגֹּלָא דִּילָה אַשָּׁא. נֶשֶּׁר מְרַכְּבָה וְגַלְגֹּלָא דִּילָה רֹוחָא. אָדָם מְרַכְּבָה וְגַלְגֹּלָא דִּילָה עַפְּרָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב וְאָדָם עַל עַפְּרָ יִשּׁוֹב. ג' חִיוּן עַלְיוֹן אַתְּמָר הַזָּן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֶל פְּעֻמִּים שְׁלַשׁ עַם גָּבָר. אָדָם, צֹהָה לְאַלְפָה דּוֹר. אַתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְנַשְׁקָא לְהָ פִּרְחָה לְעַלְלָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן סְבָא סְבָא עַלְיִד אַתְּמָר הַלָּא אָב אַחֵר לְכַלְנוּגָה. בְּדִיוֹקָנָא דְלַעַלָּא אָבִינוּ שְׁבָשְׁמִים (מלאכיה) וּבָאָה חַוְּלָקָנָא דְזָכִינָא לְמַהְוִי בְּהָ חַוְּלָקָא. פָּתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַלְכָדָמִין. (כמו שנדרפס בדוחיו) (בדוקי עַב כshawmoorDKravna הוה מההוא אחד

דאקרו ערוה)

ומאי הָוֹה פְּשַׁתִּים, דָאַתֵּר בָּה (שמות כה) וְעַשָּׂה לְהֶם מְבָנִי
בְּדַלְכְּסָוֹת בְּשָׂר עֲרוֹה. אָמֵר לְהָ רַבִּי אַלְעֹזֶר אַ"ב
דָאַתְּבָסִי בָּה עֲרוֹה טָב אַיְהוּ. אָמֵר לוֹ בָּרִי לְאוֹ בְּלַעֲרִוּת
שְׁוִין, הָאֵי לְאַ קְרִיב קְרֻבָּנָא דָא אַלְאָ לְקְרַבָּא עֲרוֹה דִילָה
לְהָ דָאַתֵּר בָּה (ויקרא יח) אִישׁ אִישׁ אֶל בְּלַשְׁאָר בְּשָׂרוֹ לֹא
תְקַרְבוּ לְגַלְוֹת עֲרוֹה אַנְיִ הָ. וּמְאֵי עֲרוֹה דִילָה זְהָמָא בִישָׁא
עֲרָלָה נָוקְבָּא דְעֲרָלָה הִיא דָאַתֵּר בָּה אָדָם הַרְאָשָׁׁן מַוְישָׁךְ
בְעֲרָלָתוֹ הִיא. וּמְאֵי נִינְהֹו אַמָּא דְעֲרָבָבִיא בִישָׁא, אִיבָּא
דָאַלְנָא דְטוּב וְרָע דָאַתֵּר בָּה (בראשית ג), וְתַקְהַ מְפָרִיו וְתַאֲכֵל
וְתַהַנֵּן גַם לְאִישָׁה עִמָּה וְיַאֲכֵל. וּמְאֵי נִיהִי לִילִיָּת מְתַמֵּן קָא
אתִין עֲרָב רַב, דָאַנוּן מַעֲרָבִין בִּישראל דָאַתֵּר בְּהָזָן (ישעה

א) הוי נוי חוטא ראנון זרע מרים בנים משחתים וגנו. ואמרו אלה אליהך ישראל לעגלא. ובגין דא (בראשית ו) ואל קין ולא מונחתו לא שעה. והא קדשא בריך הוא אתרמר בה (תהלים כמה) ורחלמי על בל מעשי, ואתרמר בה כי לא אחפוץ במוות המת, וקוביל לוון כ"ש לקרבנא דקין. אלא היה רעotta לביש במא דאתמר אבל הבל היה רעotta בקרבנא דיליה לקרבא שכינתה להו אתרמר בה (דניאל ו) ועתיק יומין יתב לבושה בתลง חור ושער רישיה בעמר נכא. במא, בההוא דקרביב מבכורות צאנו ומחליבין. ובגין דא ויישע ה' אל הבל. והא אתרמר ומיד הלא אתקבל קרבנא דקין, ויתר לקין מאד. ויאמר ה' לך למה חרחה לך הלא אתקבל קרבנה. אם תיטיב עזבד בגעולא, שאתה לך בעלה ותתקבל בתיזבתא. ואם לאו, לפתח חטאת רבי. אמר רבי אליעזר וכו'.

(זהו מה שחרס רעל בדק"ד ע"ב בשואמר עם הרוגין מסטרא דרבינו אצל פסקא והאדם ידע שיש זה) הא הבא אדם דעשיה ויצירה אדם דבריאה דאומקומה על תפארת. Mai בצלמו בצלם תרין דיוקני דיליה לעלה. אלין אנון וו תרין ווין אנון תרין דיוקני דא דאיهو אדם דאמצעיתא. שכינתה עלאה אייה דמות אדם עלאה דאייה חכמה. ושכינתה תחתה דמות אדם דאייה עמודא דאמצעיתא. ועוד עמודא דאמצעיתא בדיוקנא דכתרא ודא אדם דבריאה. ואדם דיצירה צדיק בדיוקנא דחכמה. ובגין דא (מלכים א) ויהוה נתן חכמה לשלה. דאייה צדיק ברית שלום שלם ה'. ושכינתה תחתה אדם דעשיה דמות שכינתה עלאה. ועוד אדם מסטרא דואז

איהו אריך אנפין וְדָא אָדָם דְּבָרִיאָה אָדָם דַּיְצִירָה וְעֵיר אֲנֶפִין מִסְטָרָא דַּיְצָר. יוֹ אַלְיָן אַנוֹן סְפִירָן דְּבָרִיאָה וַיְצִירָה וְעֵשִׂיה תַּתְאֵין וְאָדָם דְּבָרִיאָה וַיְצִירָה וְעֵשִׂיה עַלְאיָין. וְאַשְׁבָחָנָא טְמִירָין בְּסְפִירָא דְּחַנּוֹה, דָּאָדָם בְּחַשְׁבָן וְעֵיר תַּשְׁעָ אַיְהוּ. וְכָל סְפִירָה אַתְקְרִיאָת אָדָם. וְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה דְּמוֹת אָדָם. בְּקַדְמִיתָא עַלְתָה הַעֲלוֹת אַמְ' לְכָתָר נַעֲשָׂה אָדָם יְהָא רִישָׁא מְפָךְ. הַדָּא הוּא דְבָתִיב (שיר^ז) רָאשָׁךְ עַלְיָיךְ בְּכַרְמָל. רִישָׁא הָא חָדָר. וּמְצָחָא דִילָה וְתַרְיָן עִינְיוֹן וְתַרְיָן אַודְנִין הָא שִׁית. וְתַרְיָן אֲנֶפִין וְחוֹטְמָא הָא תַשְׁעָ. נַעֲשָׂה אָדָם הָא פּוֹמָא דִילָה עֲשִׂירִית בְּלָא דְכָלָא. אָמָר לוֹ רְבוֹן עַלְמָא בְּלָעֵמָל הָאָדָם לְפִיהוּ. וְכָל גְּלָגְלָלִין דִילָה לְפִיהוּ. וְאִפְשָׁר דִילָה בְּשַׁעַתָּא דְמָזְגִי. אָמָר לוֹ אַנְנָא אַשְׁתָּתָף בְּכוֹ לֹא יְהָא עַמְלָל בְּפִיהוּ. בְּהַהוּא זְמָנָא בְּרָא בְּלָא בְּלָא עַמְלָל וְיִגְעַת. הַדָּא הוּא דְבָתִיב (תְּהִלִּים ל^ט) בְּדָבָר הֵי שְׁמִים נַעֲשׂוּ וּבְרוּחָ פִיו בְּלָעַבָּם. אָמָר רַבִּי אַל עַזְרָ וּמָה עַמְלָל הָהָה לְעַלְאָ וְחַסְרוֹנָא דְמָזְגָנָא. אָמָר לוֹ אֵין דְהַהוּא אָדָם קְדָמוֹן הָהָה בְּנֵי עַלְמָין וּמְחַרְיבָן. בְּגִין דַעַת הַשְׁתָּא לֹא הָהָה מִשְׁתָּתָף תִּפְנִזְן. בְּגִין דַעַת הַשְׁתָּא לֹא הָהָה שְׁלִים בְּנוֹקְבָא דִילָה. וּבְגִין הָא אָמָר (בראשית א) נַעֲשָׂה אָדָם דְאַיְהוּ נַוקְבָא וְאַשְׁתָּתָף תִּפְנִזְן דְאַיְהוּ לֹא שְׁרִיא אַלְא בְּאֶתֶר שְׁלִים. לְכָתָר נִחְיָת לְמַחָא דְאַיְהוּ חַבְמָה וְאָמָר נַעֲשָׂה אָדָם. דְמַחָא אַיְהוּ חָדָר וְאַתְפָלָג לְדִי מְחִין הָא תְּמִשָּׁה. וְתַרְיָן בְּנֵפִי רָאָה וְתַרְיָן בְּלִין דְאַתְחַשְּׁיבָו עַמָּה מְלָגָנוּ, הָא תַשְׁע וְאָמָר נַעֲשָׂה אָדָם דָא לְבָא דִילָה שְׁלִימָו דְכָלָא. וְלְכָתָר נִחְיָת לְגֻופָא וְאָמָר נַעֲשָׂה אָדָם. דְגֻופָא עַלָּה צְוִיאָר וְקָנָה וּוֹשַׁטָּה הָא תְּלַתָּ. וְגֻופָא וְתַרְיָן דְרוֹעַנָּה הָא שִׁית. וּבְרִיתָ וְתַרְיָן שְׁוֹקִין הָא תַשְׁעָ. נַעֲשָׂה אָדָם עֲשִׂירִית לְבָא דָא נַוקְבָא

בכל אתר נוקבא דא שכינטה תתאה איה שלימו דעלאיין ותתאיין. והכי אויל בכל אבר ואבר ובכל ספירה וספירה, ואמר געשה אדם. עד דאתכליות שכינטה בכל ספירה ובכל אבר. בההוא ומנא דאשטלימו כל אברין בה כל חד לעשר בגיןא דא, יוד ה"א ואו ה"א. ליתר נחית לאربع חיוון דאתנטיל מגיהו אָדָם דאנון יהוה. ואמר געשה אָדָם למשוי שכינטה בלילא מפל סטרא. והכי נחית לחתא לכל צבא השמים ואמר געשה אָדָם. והכי לחתא בבני נשא. ואלעוזר ברי נקט האי בלילא בידך, דבל אתר דלית שכינטה תמן, לית שלמותא תמן, ועלת העלות לא שריא תמן. ובגין דא איהו בר נש פנים בלא נוקבא, ולא שריא קודשא בריך הוא עללה. אמר רבי אלעזר וככל חבריא התמן אלו לא אהינא לעלמא אלא למשמע דא די. ועוד אמר רבי שמעון ברפאן לא נחטין על ספירה ולא נבייע, עד דשכינטה אתחברת בקודשא בריך הוא. הרא הויא דכתיב בראשית כי לא המטיר ה' אלדים על הארץ. אטאי בגין adam אין. ועלה אמר (יחזקאל מה) לדג nich beracha אל ביתך. ואדם לא אתקרי בלא נוקבא, ובגין דא כי לא המטיר ה' אלדים על הארץ. והארץ היתה תהו ובהה. וכל בגיןין הוא חרבין ויבשין בלא נבייע, עד דאתה שכינטה. ובגין דא (שמות ט) בכל חיקום אשר אובייר את שמי אבא אליך וברכתיך. ותרגם אנקלוס בכל אתרא דאשרי ית שכינתי. בכל ברפאן בה מתרגשין. ובגינה אמר בל הפורע כורע בברוך. מאי ברוך כ' כתר. ר' ראשית חכמה. ב' אם עלאה ואמא תתאה. ו' בליל שת ספירות, הוא עשר בלילן בה וכלהו מתרגשין לנבה. ובגין דא אתكريאת

בֵּית הַכְּנֶסֶת כָּנִיסוֹ דְּכָלָא. וְכֹל הַזּוֹקֶף וְזַקֶּף בְּשָׁם וְעַל הַכּוֹרֶעֶת בְּבָרוֹךְ. הַהוּא דָאַתֵּמֶר בָּה וּבְרוֹךְ אֵל עַלְיוֹן. בְּלִיל עֲשֶׂר סְפִירָן מַעַלָּא לְתַתָּא דָאַיְהוּ מִקּוֹר כֶּל בְּרָכָאָן. וְכֹל הַזּוֹקֶף וְזַקֶּף בְּשָׁם. תְּרֵין זַמְנִין אַפְּמָאי. הַהָּוה לְה לִמְימֶר בֶּל מָאוֹן דְּמַצְלֵי בְּזָרָע בְּבָרוֹךְ וְזַקֶּף בְּשָׁם. אַפְּמָאי תְּרֵין בְּרִיעָות וְתְרֵין זַקִּיפּוֹת. אֶלָּא רֹאָה דְתְרֵין בְּרִיעָות רִישָׁא וּנוֹפָא. עַד חַי עַלְמִין דָאַיְהוּ בְּלִיל חַי חָלֵין. וְזֹא אַיְהוּ עַד שִׁיחַת פְּקָקוֹ בֶּל חָלִיות שְׁבָשָׁרָה. וְעַלְהָה אַתֵּמֶר בַּיּוֹקָב (נְרָאשֵׁת לוֹ) וַיִּשְׂתַחַוו אֶרְצָה שְׁבָע פְּעָמִים. וּכְמָא דְתַקְיָין בְּרִיעָות אַנוֹן בְּרִישָׁא וּנוֹפָא דָאַיְהוּ בְּרוֹךְ. הַכִּי צְרִיךְ תְּרֵין זַקִּיפּוֹת תִּפְנֵן. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר אָבָא רֹאָה עַלְהָה אֵיתָ יִתְיר דְגַחְיתָו דְגַבְיוּוֹ מַלְגָאָו אִיהּוּ יִתְיר. תְּרֵין בְּרִיעָות אַנוֹן יוֹלְגָבֵי מָאוֹן לְגָבֵי הָהָה. וְתְרֵין זַקִּיפּוֹת בְּהָהָה לְסַלְקָא הָיִם, הָיִם בּוֹ. בְּגֻנוֹנָא דְבִית רָאשָׁוֹן וּשְׁנִי דְאַסְתָּלָקִין בְּתְרֵין עַמּוֹדִין. וּעַלְיהָו אַתֵּמֶר (תְּהִלִּים קְמָה) סּוֹמֵךְ הָיִם לְכָל הַנוֹּפְלִים וְזַקֶּף לְכָל הַפְּפּוֹפִים. אָמַר לוֹ וְזֹה אַתֵּמֶר בֶּל הַבּוֹרֶעֶת בְּזָרָכוֹת, דָאַיְהוּ אֶל עַלְיוֹן דְאַתְבָּלִילָן בָּה עֲשֶׂר. אֵיךְ אַנוֹן בְּפּוֹלִים תִּפְנֵן עֲשֶׂר תְּגִינִין לְמַהְוֵי תִּפְנֵן תְּרֵין בְּרִיעָות. דְהָא בְּרִיעָות אַנוֹן עֲשֶׂר מַעַלָּא לְתַתָּא. זַקִּיפּוֹת עֲשֶׂר מַתָּהָא לְעַלָּא. וְרֹאָה דְמַלָּה אַלְפָ הַיָּא יוֹד הַיָּא. יוֹד הַיָּא. וְאַוּ הַיָּא. הַבְּרִיעָות בְּעֲשֶׂר מִן אַלְפָ דְאַדְנִי עַד זַקִּיפּוֹת מִן יִדְאָדְנִי עַד אַלְפָ מִן אַדְנִי אִיהּוּ אֲהִיהָ. יִם אַדְנִי אִיהּוּ יְהֹוָה. וּבְגַנִּין דָא בֶּל הַבּוֹרֶעֶת בְּזָרָוךְ אַלְפָ הַיָּא יוֹד הַיָּא. וְכֹל הַזּוֹקֶף וְזַקֶּף בְּשָׁם יוֹד הַיָּא וְאַוּ הַיָּא. הָא הַכָּא זַקִּיפהּ חַד וּהַכְּרָעָה חַד. הַכְּרָעָה בְּאֲהִיה זַקִּיפהּ בִּיהּוֹהָה. וּכְלָא בְּאַדְנִי. אַבָּ זַקִּיפהּ תְּגִינִיא וּהַכְּרָעָה תְּגִינִיא בְּמַאי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִיךְ בְּרִיךְ לְעַתִּיקְ

יומין. וְדֹאי יָקִיפָה וּהַכְרֻעָה תְנִינָא צָרִיךְ לְעֵלָת הֶעֱלוֹת. דְנַחִית לְהָמְעָלָא לְתַתָּא וְלַסְלָקָא בָה שְׁבִינָתָא, דְאִיהוּ זַקְפָ לְה בָשָׂם יְהוּ'ה דְכָלָא בִידָה וּבִרְשׁוֹתָה עַלְיהָ וּירִידָה וּגְבִיעָו בִרְשׁוֹתָה דְלֹא נַחִית אֲלָא בִרְשׁוֹתָה. וְאֵם הוּא לֹא נַחִית גְבִיעָו לֹא נַחִית. וְאֵם הוּא לֹא נַחִית לִית סְלִיקָו לְשְׁבִינָתָא וּגְבִיעָו לֹא נַחִית לְה. חֲדוּ בְלָהוּ חַבְרִיא וְחֲדוּ רַבִּי אַלְעָזָר. נַפְקָה קָלָא וְאָמֵר עַל רַבִּי שְׁמֻעוֹן יִשְׁמַח אַבִיךְ וְאַפְךְ וְעַל רַבִּי אַלְעָזָר וַתְגַל יוֹלְדָתָךְ וְעוֹד נַעֲשָׂה אָדָם, אַתְחַבְרוּ אָופָן וּמְלָאָךְ וּכְפָא וְאָמְרוּ נַעֲשָׂה אָדָם, דִיהָא בְשַׁתְפּוֹ דִילָן, נְשִׁמְתָא מְבָסָא וּרוֹחָא מְפָלָאָה, וְנְפִשָּׁא מְאוֹפָן לְמַהְיוּ בְדִיּוֹנָא דִילָן לְבָרְכָא וּלְקוֹדְשָׁא וּלְיִיחָדָא לְה בְגּוֹנָא דִילָן וְעוֹד נַעֲשָׂה אָדָם. אַדְחָבִי הָא סְבָא דְסִבְין עֲתִיקָא דְעֲתִיקָין קָא נַחִית וְאָמֵר, שְׁמֻעוֹן שְׁמֻעוֹן מְאַן הוּא דְאָמֵר מְשָׁה אָדָם. וְאָמֵר אֱלֹהִים מַאי נִיהְיוּ הַכָּא הָאֵי אֱלֹהִים. מִיד פְרָח וְלֹא חֹזֵא לְה. כְמָא דְשָׁמַע רַבִּי שְׁמֻעוֹן שָׁא"ל שְׁמֻעוֹן שְׁמֻעוֹן וְלֹא קָרָא לְה בָשָׂם רַבִּי. אָמֵר וְדֹאי אִיהוּ קוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאָתְמָר בָה (וַיַּאֲלֵ) וְעֲתִיק יוֹמִין יָתֵב לְבּוּשָׂה בְתִלְגָ חַרְבָ. בַעַן אִיהָ שְׁעַתָּא לְמַפְתָח בְהָאֵי רַזְאָ דְוַדָּאי הַכָּא אֵית רַזְאָ דְלֹא אֵית רַשּׁוֹ לְאָתְגַלְיָא. וּבַעַן מְשֻׁמָע דְרִשְׁוֹתָא אַתִּיהִיב לְאָתְגַלְיָא. פָתָח וְאָמֵר לְמַלְכָא דְהֹזָה לְה פֶמֶה בְגִנְגִין לְמַבְגִין, וְהֹזָה לְה אָוְמָנָא. וְאָוְמָנָא לֹא הָזָה עַבִּיד מְדֻעָם אֲלָא בְרִישׁוֹ דְמַלְכָא. הָרָא הוּא דְכַתִּיב (מִשְׁלֵי ח) וְאַהֲרָה אֲצָלוֹ אָמְנוֹן וְנוּן. מַלְכָא וְדֹאי אִיהָוּ חַכְמָה לְעַלָּא, וְעַמְוִידָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהָוּ מַלְכָא לְתַתָּא. אֱלֹהִים אָוְמָנָא לְעַלָּא וְדֹא אַפְאָא עַלָּא, אֱלֹהִים אָוְמָנָא לְתַתָּא וְדֹא שְׁבִינָתָא דְלַתָּתָא. וְאָתָתָא לִית לְה לְמַעַבְדָ מִידָעָם בְלֹא רַשּׁוֹ דְבָעָלה. וּכְל בְגִנְגִין דְהֹו בָאָרֶח אֲצִילּוֹת,

זהה אבא אמר באמריה לנו כי אמא יהי כה, וכך היה. הָרָא הוא דכתיב (בראשית א) יהי אור ויהי אור. ויאמר, היה אמר לאלהים יהי אור מאריך לבניינו איהו אומר, ואומנה עביד מיד. והכى בבל בנין דנון באור אצילות, היה אמר יהי רקיע יהי מארת וכלא את עביד מיד. בד מטה לעלמא פרודא דאייהו עולם הנפרדים, אמר אומנה למארי בנינה, געשה אדם בצלמנו כדמותנו. אמר מאריך בנינה וראי טב הוא למ עבור לה אבל עתיד הוא למחטי קפה, בנין דאייהו בסיל. הָרָא הוא דכתיב (משל י) בן חכם ישמח אב ובן בסיל תונת אמו, אייה אמרת בתר החזבה באמא תליא ולא באבא, אני בעינא לمبرי לה בדיקנא דילוי. הָרָא הוא דכתיב (בראשית י) ויברא אלhim את האדם בצלמו, ולא בעא לאשתהף בה אבא. בזמנא דחוב מה בתיב ובפצעיכם שלחה אמכם. אמר מלכאה לאמא ולא אמרית לך דעתיך אייהו למחטי. בההוא זמנה תריד לה ותריד לה עמה. ובגין דא כתיב בן חכם ישמח אב, דא אדם דאייהו בארכ אצילות. ובן בסיל תונת אמו, דא אדם דבריאה. כמו בלהו חבריא ואמרו רבי יוסף וכי אית פרודא בן אבא ואמא, דמסטרא דאבא אייהו בארכ אצילות ומטרא דאמא בבריאה. אמר חבריא חבריא לאו הבי, דהא אדם דאצילות דבר ונוקבא היה מסטרא דאבא ואמא, דא אייהו (בראשית י) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. יהי אור מסטרא דאבא. ויהי אור מסטרא דאמא. דא אייהו אדם דו פרציפין. ולהאי לית בה צלם ודמות. אלא אמא הות לה בנו"י דסליק לחשבן אלהים. ושהוא בפי אייהו אור וחשך. ובגין ההוא חשך דהוה בההוא בנו, אמר אבא דעתיך

לִמְחַטֵּי לְאָדָם דְּבָרִיאָה (נ"א דְּאַצְילוֹת) דְּאֵיתָו אֹור לְבּוֹשׁ עַלְיוֹן. וְהָאֵי אֵיתָו אֹור דְּבָרָא קַוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּיּוֹם א' דְּגַנְזָו לְצָדִיקִים. וְהָהָוָא חַשְׁךְ דְּאַתְּבָרִי בַּיּוֹם קְרֻמָּה לְרַשְׁיָעִיא הַדָּא הוּא דְּבָתִיב (שְׁמוֹאֵל א, ב) וּרְשָׁעִים בְּחַשְׁךְ יְדָמוֹ. וּבְגַין הָהָוָא חַשְׁךְ דְּהָהָוָה עֲתִיד לְמִמְטֵי לְהָהָוָא אֹור, לֹא בְּעֵי אָבָא לְאַשְׁתְּבָפָא בָּה. וּבְגַין דָא אָמֵר נָעָשָׂה אָדָם בְּצָלְמָנוֹ הָהָוָא אֹור. בְּקְרֻמָּתֵינוּ הָהָוָא חַשְׁךְ דְּאֵיתָו לְבּוֹשָׁא דָאוֹר, בְּגַנְגָּא דְּגַנְפָּא דְּאֵיתָו לְבּוֹשָׁא לְנִשְׁמְתָא. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב (אייב, י) עֹזֶר וּבְשָׁר תְּלִבְיִשְׁנִי. חָדוֹ בְּלָהָוָה חַבְרִיא וְאָמְרוּ זֶכְאָה חִוְלְקָנָא דְּזָכִינָא לְמִשְׁמָעָ מְלִין דָלָא אַשְׁתְּמָעוֹ עד הַשְׁתָּא. פָּתָח רַבִּי שְׁמַעַן וְאָמֵר (דְּבָרִים לט) רָאוּ עַתָּה בַּיּוֹנִי אָנָּי הָיָה וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְּדִי. אָמֵר חַבְרִיא שְׁמָעוֹ מְלִין עַתְּיקִין דְּאָנָא בְּעֵינָא לְגַלְאָה בְּתָרְדָתְּיִהְיָב לִי רְשָׁוֹ לְגַלְאָה. מַאי נִיהוּ דְּאָמֵר רָאוּ עַתָּה בַּיּוֹנִי אָנָּי הָיָה וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְּדִי. אֶלְאָ דָא הוּא עַלְתָּה עַל בָּל עַלְאַיִן. וְהָהָוָא אַתְּקָרִי עַלְתָּה הַעֲלוֹת, עַלְתָּה מְאַלְיָן עַלְותָה דָלָא יַעֲבִיד חַד מְאַלְיָן עַלְותָה שָׁוִם עוֹבֵד' עד דְּגַנְטִיל רְשָׁוֹ מְהַהָוָא עַלְאָה דְּעַלְהָ, בְּמַה דְּאָקִים נָא לְעַלְאָ בְּנָעָשָׂה אָדָם, נָעָשָׂה וְדָאי, עַל תְּרִין אֲתָּה מַר דָא לְהָהָוָא דְּלַעַלְאָ מְנָה, נָעָשָׂה אָדָם וְלֹא עַבְיִד מְקֻעםָ, אֶלְאָ בְּרָשָׁוֹ בְּאַמְרָה מְהַהָוָא דְּלַעַלְאָ מְנָה. וְהָהָוָא דְּלַעַלְאָ מְנָה לֹא עַבְיִד מְדֻעָם עד דְּגַנְטִיל עַצָּה מִחְבָּרָה. אֶבְלָה הָהָוָא דְּאַתְּקָרִי עַלְתָּה עַל בָּל הַעֲלוֹת, דְּלִילָה לְעַלְאָ מְנָה וְלִילָה לְתַתָּא דְּשָׁוָה לִיה. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב (ישעיה ט) וְאֶל מֵתְדִּמְיוֹנִי וְגוּ. אָמֵר רָאוּ עַתָּה בַּיּוֹנִי אָנָּי הָיָה וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְּדִי, דְּגַנְטִיל עַצָּה מְנָה, בְּגַנְגָּא דְּהָהָוָא דְּאָמֵר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעָשָׂה אָדָם בְּצָלְמָנוֹ. קָמוּ בְּלָהָוָה חַבְרִיא וְאָמְרוּ ר' הַב לֹן רְשָׁוֹ לְמַלְאָא

בָּהָאֵי אֶתְר. אָמְרוּ וְהִיא אָמְרַת לְעֵיל דְּעַלְתָּ הָעֲלוֹת אָמַר לְכַתְּרַ
נְعַשָּׂה אָדָם, וְאֵיךְ אָמְרוּ בְּעַלְתָּ הָעֲלוֹת דְּלֹא נְטִיל עַצָּה וּרְשָׁוֹ
אֶלְאָ אִיהוּ בְּלִחוֹדָהּ בְּלֹא שְׁתֻוֹפָה וְחַשְׁבּוֹן, דְּכַתְּבִּיבּ וְאֵין אֱלֹהִים
עַמְּדִי. אָפְלוּ אֱלֹהִים דְּאַצְּילוֹת. אָמַר לוֹן יְהוָן שְׁמַעַיָּן אָוֹדְגִּיכְוֹן
מַה דְּפּוּמִיכְוֹ מִמְּלָלָה. וְהִיא לֹא אָמְרַת לְכֹו הַשְׁתָּא דְּאַיתְ
דְּאַתְּקָרִי עַלְתָּ הָעֲלוֹת, וְלֹא אִיהוּ הַהּוּא דְּאַתְּקָרִי עַלְתָּ עַל בְּלַ
הָעֲלוֹת. דְּעַלְתָּ עַל בְּלַ הָעֲלוֹת לִית לְהָ תְּנִינָא דְּנְטִיל עַצָּה
מִנָּה. דְּאִיהוּ יְחִיד קָדָם כְּלֹא, וְלִית לְהָ שְׁתָּפָא. וּבְגִינַּן דָא אָמַר
רְאוּ עַתָּה בַּי אֲנִי אָנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עַמְּדִי דְּנְטִיל עַצָּה
מִנָּה. דְּאִיהוּ יְחִיד קָדָם כְּלֹא וְלִית לְהָ תְּנִינָא וְלֹא שְׁתָּפָא.
וְלִית חַשְׁבָּנָא. דְּאַית אָחֵר בְּשְׁתֻוֹפָה בְּגַ�וּן דְּכָר וּנוֹקְבָּא דְּאַתְּמָר
בְּהַזּוֹן בַּי אָחֵר קָרְאָתְיוֹ וּכְוֹ. אָבָל אִיהוּ חַד בְּלֹא חַשְׁבּוֹן וּבְלֹא
שְׁתֻוֹפָה. וּבְגִינַּן דָא וְאֵין אֱלֹהִים עַמְּדִי. קָמוּ בְּלַהוּ חַבְרִיא
וְאַשְׁתְּפָחוּ קָמָה וְאָמְרוּ, וְכֹאָה דְּמָאֵרִי אָסְתָּכְבָּם עַמָּה לְגַלְאָה
רְזִוּן טְמִירִין אַית בְּרַגְשָׁנָה דְּלֹא הוּוּ מְתַגְּלִין לְמַלְאָכִין קָדִישִׁין.
אָמַר לוֹן חַבְרִיא אַית לֹן לְאַשְׁלָמָא קָרָא, דְּכָמָה רְזִוּן טְמִירִין
בְּהָאֵי קָרָא. אֲנִי אָמִית וְאַתְּחִיה וְגַוּ. אָמִית בְּסִפְרִיה וְאַתְּחִיה
בְּסִפְרִיה מְסֻטָּרָא דִּימְנָא חַיִּי, וּמְסֻטָּרָא דְּשְׁמָאֵלָא מִתְּהָ. וְאֵי
לֹא אָסְתָּכְבָּמוּ תְּרוּיָה בְּעַמְּדָא דְּאַמְּצָעִיתָא לֹא אַתְּקִים דִּינָא
דְּאַנוֹן בְּמוֹתָב תִּלְתָּא בְּחַדָּא. וְלֹזְמִינִין אַתְּחַכְמָוֹן תִּלְתָּא לְמַעַבְדָּ
דִּינָא, וַיִּתְיַיְּהֵי יְד יִמְנָא דְּאִיהֵי פְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים. דְּאִיהוּ
יְהֹוָה יוֹדֵה "אָוָא" וְ"אָדָא" שְׁכִינְתָּא אַתְּקָרִי יְד יִמְנִין מְסֻטָּרָא
דְּחַסְד, יְד שְׁמָאֵל מְסֻטָּרָא דְּגַבּוֹרָה. יְד יְהֹוָה מְסֻטָּרָא דְּעַמְּדוֹדָ
דְּאַמְּצָעִיתָא. כְּדֵ בְּרַגְשָׁנָה חֹור בְּתִיּוּבָתָא הָאֵי יְד שִׁיזְוִבָּ לֹן מִן
דִּינָא. אָבָל כְּדֵן עַלְתָּ עַל בְּלַ הָעֲלוֹת, אַתְּמָר בָּה וְאֵין מִדיִּ

מציל. ועוד תלת זמנים אית בهائي קרא אני אני דאית בhone א אי י, דartermozo ביו"ד ה"י וא"ו ה"ג. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואית בהון תلت וו"ז וא"ז וא"ה וא"י דartermozo באליין שמהן. עם כל דא דהאי קרא אוקמה חביבה לגבוי אללים אחרים. ראו עתה כי אני אני הוא דא קודשא בריך הוא שכינתה דאתמר בה אני והוא. ואין אללים עמי, דא שמאל ונחש. אני אמרת, שכינתה למאן דאייה חיב. ואני אחיה בה למאן דאייה ובאי. ואין מידי מציל דא יד יהודיה דאייה יהודיה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואיה בוועו במוכסז וכלא קשות. אבל מה דאתמר לעלא על עלה דאייה עלה על בל העלות, האי רוא לא את מסר אלא לחביביא ונבאייא. ועוד געשה אדם בצלמנו בדמולנו, הא אוקמה חביבה על מלacci השרת, דאנון אמרו האי קרא בתר דהו ידען מה דהוה ומה דעתיד למחרוי. ואנון הו ידען דהוה עתיד למחרתי. ואמאי בעי לה למ עבור. ולא עוד אלא עזא ועוזל הו מקטרני על מה אדים ותדעדה. מה את בעי למ עבור אדים ותדעדה עתיד למחרתי קפוד באיתא דיליה דאייה חשה. דאור אייה דכורה. חשה נוקבא. שמאל חשה דבריאה, בדהוא ומנא שכינתה אמרה לו בهائي דאתון מקטרני ארון עתידין למונפל. דרא הו דכתיב (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. וחקרו בהון וטעו בהון ואפיל לו זון שכינתה מקדרשה דילהון. אמרו חביבה אי הבי עזא ועוזל לא משקרין במלוליהם. דודאי בנוקבא היה עתיד למחרתי אדם. אלא הבי אמרה שכינתה ארון דאונדמנתון לקטרינה קדרמי יתר מבל צבא

מרום, اي אהтон **הויתון שפירין** **מְאָדָם בַּעֲבָרִיכָה**, יאות לכו
לקייטראן עליה. אבל אם הוא עתיד למחטי באתה חדא
אתון **בְּנֵשִׁין סְגִיאִין**. במא **דָאַתְמָר** (בראשית ו) ויראו **בְּנֵי הָאֱלֹהִים**
את בנות האדם. בנות **הָאָדָם** ולא **בַּת הָאָדָם**. ולא עוד אלא
אם אדרם חב הא אקדים ליה תשובה לאחורה למאירה
ולאתה קנא **בְּמָא דְּחָב**. אמר לו **חֶבְרִיא אַבְּ אַמְּמָא בְּלִי הָאֵי**.
אמר רבי אלעזר **חֶבְרִיא אֵי לֹא הוֹה הַכִּי דְּבָרָא קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ**
הוא יוצר הטוב ויוצר הרע **דָאַנוּן אָוֹר וְחַשָּׁךְ, לֹא הוֹה זָבוֹ וְחוֹבוֹ**
לאדם דבריאה. אלא **דָאַתְבָּרִי מִתְרֻוִּיהָ**. ובגין דא (דברים לו)
ראה נתתי **לִפְנֵי הַיּוֹם** את התחיים ואת הטוב ואת המוחות
ואת הרע ובחירתם בחיים. אמרו לה ועוד **בְּלִי הָאֵי אַמְּמָא**. לא
הוא **אַתְבָּרִי לְמִיחַב קָדָם יְהֹוָה**, ולא **גַּרְמָא בֶּל מָה גְּנָרִים**
לְעַלְּאָ, וְלֹא הוֹה לִיה לֹא עַנְשׁ וְלֹא שְׁכָר.

אמר **חֶבְרִיא** מן הדין **הוֹה לְמִבְּרִי לְה בְּגִינִּין דָאַוריַתָּא בְּגִינָה**
אַתְבָּרִיאת דְּכִתְבִּיב בָּה אֲגָרָא לְצִדְיקִיא וְעַנְשָׁא לְרַשְׁעִים.
ולא **הוֹה אֲגָרָא לְצִדְיקִיא וְעַנְשׁ לְרַשְׁעִיא**), אלא **בְּגִינִּין אָדָם**
דָבְרִיאָה לֹא תָהו בְּרָאָה לְשִׁבְתָּה יָצָרָה. אמרו ודאי **בְּעַז שְׁמַעַנָּא**
מה **דָלָא שְׁמַעַנָּא עד השְׁתָא**. ודמאי לא **בְּרָא קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ**
הוא **מְלַתָּא דָלָאו הוֹא צָרִיךְ**. ולא עוד אלא **אַוריַתָּא דָבְרִיאָה**
אייה **לְבּוֹשָׁא דְשִׁבְגִּינָה**. אם אדם לא **הוֹה עַתִּיד לְמִבְּרִי** הוֹת
שִׁבְגִּינָתָא בְּלֹא בְּסִוִּיא בְּגִינָה דָעִニ. ובגין דא **בֶּל מָן דְּחָב**
בָּאַלו בְּפִשְׁיט לְשִׁבְגִּינָתָא מְלַבּוֹשָׁהָא, והאי **איְהוּ עַוְנָשָׁא דָאָדָם**.
ובכל **מָן דְמָקִים פְּקוּדִי דָאַוריַתָּא בָּאַלו הוֹא לְבִישׁ לְשִׁבְגִּינָתָא**
בְּמַלְבּוֹשָׁהָא. ובגין דא **אַזְמָוָה בְּבְסִוִּיא דְצִיצִית**, (שמות כב) כי

היא בסותה לבדה היא שמלתו לערו במה ישכ卜 בגולותא
וְהָא אָזְקָמוּתָה. תֵּא חַוו חַשֶּׁךְ אִיהוּ אֲכָמוֹ דָאָרִיתָא אָוֹר חַרוּ
דָאָרִיתָא. וּבְדַ אִיהוּ אָוֹר מַתְלָבֵשׂ בְּחַשֶּׁךְ, אָתָמָר בָּאָרִיתָא
שְׁחוּרָה אֲנִי וְגַנְגָּה (שיר השירים א'). וּבְדַ אֲסְתָּלֵק מַתְפֵן אָוֹר דָאִיהוּ
חַרוּג, אִיהֵי אָוּמָרָת אֶל תְּרָאָנוּי שְׁאָנִי שְׁחַרְחָרָת. וָאָרִיתָא
בְּגַנְגָּה דְּבַת עִינָּא דָאִיהֵי אֲכָמָא וְשְׁפִירָא בָּאָוֹר דְּגַנְהַיְרָבָה.
וּבְגַנְגָּה דָא בָּת עִינָּא וָאָוֹר דְּגַנְהַיְרָבָה אָמָר דָוד (תהלים כ) ה'
אָוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִפְּנֵי אִירָא. אָוֹרִי אָוֹר י' דָאִיהֵי בָת עַזְן. וְתַרְיֵין
גַּנְגָּנִין אִיתְהָא, אָוֹר מַלְגָּנוֹ וְחַשֶּׁךְ מַלְבָּר לְמַהְוֵי שְׁלַטָּה בָהוּ
עַל בָּל קְלָפִין. הָאָהוּא דְכְתִיב וּמְלֻכָּתוֹ בְכָל מִשְׁלָה. בְּלִבּוּשָׁא
דָאָוֹר אִיהֵי שְׁלִיטָה עַל בָּל אַנְזָן דָאָתָמָר בָהוּן וּלְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָיָה אָוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם. וּבְלִבּוּשָׁא אֲכָמָא שְׁלִיטָה עַל
חַיְבִיאָה דָאָתָמָר בָהוּ וּרְשָׁעִים בְּחַשֶּׁךְ יָדָמוֹ. וְעוֹד אָוֹר אִיהֵי
מִסְפְּרָא דִימְגָנָא דָאִיהוּ אָוֹר יוֹם קְרָמָה דָאָתָמָר בָה יְהִי
אָוֹר, דָא אֲבָרָהָם וַיָּקָרָא אֱלֹהִים לְאָוֹר יוֹם. חַשֶּׁךְ מִסְפְּרָא
דְשְׁמָאָלָא דִיצָחָק דָאִיהוּ יוֹם תְּגִינָא דָאָתָמָר בָה וְתַבְהִין
עִינְיוֹ מְרָאוֹת. וְלֹחַשְׁךְ קָרָא לִילָה וְגַנוֹ. אָדָם דָא יַעֲקֹב אַתְלָבֵשׂ
בְתְרוּיָהוּ בָאָוֹר דִימְגָנָא וּבְחַשֶּׁךְ דְשְׁמָאָלָא. וּבְתְרוּיָהוּ עַמּוֹד
דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ עַמּוֹד הַעֲנָן יוֹם וּעַמּוֹד הָאָשׁ לִילָה דְגַנְהַיְרָבָה
בְתְרוּיָהוּ. הָאָהוּא דְכְתִיב (שמות ז') לֹא יִמְישׁ עַמּוֹד הַעֲנָן
יוֹם וּעַמּוֹד הָאָשׁ לִילָה לְפִנֵּי הָעָם וְגַנוֹ. עֲנָן מִסְפְּרָא דִילָה
מִיא. חַשֶּׁךְ מִסְפְּרָא דִילָה אָשָׁא. עַמּוֹד אִיהֵי שְׁלוּם בֵּינֵיהָ
הָאָהוּא דְכְתִיב (איוב כה) עוֹשָׂה שְׁלוּם בְמַרְומָיו. וּבְדַ אִיהֵי
בְאַמְצָעִיתָא וְלֹא קָרְבָּזָה אֶל זֶה בָּל הַלִּילָה. לֹא קָרְבָּזָה מִיא
לְאָשָׁא, וְלֹא אָשָׁא לְמִיא. בְּגַנְגָּה דָאִיהֵי אָפְרִישׁ בֵּינֵיהָ הָאֵי

איהו מחלקה לשם שמים היל ושםאי. לקבליהו תרין אמראי בركיעא מיבאל נבריאל ושר שלום מבריע ביגיהם דאייהו נוריאל אוריאל. אוריאל אהקר מפטרא דימינא. נוריאל מפטרא דשמאלא. ואיהו אדם דתלתא מטרון שם דשליט על על מארי מתניתין. הרא הוא דכתיב יירדו ברגת הים. אלין פלמיidi חכמים דמתרבין במא לאוריתא דירתי מתפּן ובו. (זה תמצוא בדף פ"ז ע"ב שורה ח') (תיקון ע' זה לא נמצוא בדף ראשון)

בראשית בר'א שית וך א מטרון אותן בצא דיליה. ובגינה אתמר (בראשית) נישם כי לקין אותן. לאגנא עליה מה דהוה איזיל נע ונדר בגלוילא, אתעבד נוד. מיד וישב באرض נוד קדמת עדן. וך א אותן דברית מילה דקני עליה דאהוה בגין הדולד מהול. ובאן אחר זכה לה בקיני בגין דחוור תפּן בתויובתו ונפקו בניו מנה דעהלו לנן עדן. ובגין דא וישב באرض נוד קדמת עדן. לבתר עביד תולדין מפטרא דרע, ואתפשטו בגלוילין דעלמא. ועליהו אתמר וידע קין את אשתו ותהר ותילד את חנוך. חנוך מפטרא דקין וך א יצר הרע חנוכה לביש. ואית חנוך מפטרא דאנוש דאייהו יצר הטוב חנוכה לטב. ואתמר בה (שם) ויתהלך חנוך את האלים ואיננו כי לך אותו אללים. וך א חנוך דנחפק בשירה ליפידי אש. ותلتא אנון אדם שת אнос. אнос מתפּן אתיחסו כל דרין. הרא הוא דכתיב או הוחל לקרוא בשם ה'. מתפּן אתפשטו כל גלוילין דצדיקיא. חנוך דנפק מאנוש איהו מפטרו"ן דנחפק בשרו ליפידי אש ואיהו נוריאל. ועל תרוייהו אתמר והחיות רצוא ושוב. רצוא"א דא נוריאל. ושוא"ב מפטרו"ן

הכִּי סָלַקְיִ בְּחֶשְׁבָּן. בְּמִרְאַה הַבָּזָק אֵלָא אִיהוּ בְּמִרְאַה הַקְּשָׁת
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעַנְנוֹן, דָּאתְמָר בָּה (בראשית) וַיְהִי בְּעַנְגִּי עַנְנוֹן עַל
הָאָרֶץ וַיָּרַא תְּהִקְשָׁת הַקְּשָׁת בְּעַנְנוֹן. וּבְגִינְגָה אַתְּמָר (שם) וְלֹא יִהְיֶה
מְבוּל לְשִׁיחָת בָּל בָּשָׂר. בְּגִין דָּאתְהַפְּךְ לְלִפְידִי אָשׁ. וְכֹל
מְלֹאכִין דְּמַמְּנוֹן עַל גְּשֻׁמְתֵּין דְּגַלְגֹּלִין מַתְּפָנָן הוּוּ. וְעוֹד בְּמִרְאַה
הַקְּשָׁת, עַלְהָ אַתְּמָר לְמַשָּׁה וּרְאֵה וּעְשָׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אָתָה
מִרְאַה בָּהָר. בְּמִרְאַה אֲשֶׁר חָרָא ה' אֶת מַשָּׁה כִּן עָשָׂה אָתָה
הַמְּנוֹרָה. וְדֹא מִטְּטוֹרָן, מ' דִילָה מְנוֹרָה. נֹרְיאָל נֹר דְּלִיק
וְהֹוּ ט"ט וְהֹוּ לְטַטְפּוֹת בֵּין עִינִיךְ. וּבָלָא נִתְפְּשֵׁט מְאַנוֹשׁ
וּבְגִין דָא אָנוּ הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

בְּרִאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. (בראשית א') **הָאֵי קָרָא אַתְּפְרִשׁ לְע' אַנְפִּין**
בְּמַה דָּאוּקָמוֹה רְבִנָּן ע' אַנְפִּין לְאוּרִיתָא. בְּרִאשִׁית
בַּת בְּתַחְלָה אַמְּאי. אֵלָא הַכִּי אַוּקָמוֹה רְבִנָּן דְּמַתְּגִּיתִין בַּת
בְּתַחְלָה סִימָן טֹוב לְבָנִים. וּמְאֵי נִיחּוֹ אֶלְיָן שִׁית סְפִירָן דְּכָלִילָן
בְּעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא דָאַתְּמָר עַלְיוֹנוֹ (שמות) בַּי שִׁשָּׁת יָמִים
עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ (שמות). וְאַנוֹן שִׁית זְמִינִין
טֹוב דְּעֹבֶדָא דְּבָרָאשִׁית. וּבְיוֹמָא תְּלִיתָאָה תְּרִין זְמִינִין טֹוב.
חַד דִּיוֹמָא תְּגִינָא דְּבָרָאשִׁית, וְחַד דִּיוֹמָא תְּלִיתָאָה. וְאַנוֹן
(דברים הימים א-כט) הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּנָזָה וְהַחֹוד בַּי
כָּל. דָאֵיהוּ צְדִיק. וְהָאֵי בַת אִיהִי שְׁבִיגְנָתָא תְּתָאָה מְלֻכּוֹת
הַקְּדָשָׁ, עַשְׁרָאָה לְט', וּשְׁבִיעָאָה לְשִׁית, וּרְבִיעָאָה לְתִלְתָּ
אָבָהּן, וְתִמְגִנָּה לְז' חָג שְׁמִינִי עַצְרָת. וְאֵיהִי בַת קּוֹל רְבִיעָאָה
לְתִלְתָּ דְּרָגֵין דְּהָוּ מְשֻׁתְּמִישִׁים בְּהָזָן יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבָּהּן וְאַנוֹן
תוֹרָה. נְבוֹאָה. רֹוח הַקְּדָשָׁ. בַת קּוֹל. וּבָלוֹ בְּלִילָן בָּה בְּמַלְכּוֹת

קדישא, איהי תורה מسطרא דעתך לא מצעתה תורה ה' תמימה. ואיהי נבואה מسطרא דגנץ והוד דאנון תרי נבייאי קשות, בכל צורות ומראות ודמיונות וחיזונות הנביאי, בלהו רשיםין בבת עין דאייה לכת אש מתוך הסנה, "כלילא מעשר מראות, ונהיירא מליב אליהם דעובדא דבראשית, כלילא מעשרה מאמרות, ובה הלב רואה, הלב יודע הלב מבין. לב נתיבות פליות חכמה. ועלה אוקמה מאריך קבלת, נגע בבת וכלל בה כל המאמרות והנתיבות. ועשרה אמירות וליב נתיבות, אנון מיב דרמיון בהוז משה בשיר של פגעים. כי כי חזק ואפלטה. כי כי מ"ב, בהוז אתקריאת יד הגדולה יד החזקה יד רמה. ואיהי רוח הקדש מسطרא דעתך חי עלמין. ואיהי בת קול מسطרא דעתך לא מצעתה חי עליון. ואיהי בת קול השופר הקול קול יעקב. (שמות יט) משה ידבר לאלהים יענו בקול. איהי בת קול שמנחתה בזונה דאתמר (שיר ב) יונתי בחגוי הסלע. ואוקמה עלה בת קול היהתה יוצאת מן השמים ואומרת הלה בפלוני. איהי בת קול דאתמר עלה (תהלים י) שמרני באישון בת עין. איהי בת דאתמר בה (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה וגנו. פנימה למשנה דפניהם דאנון גראים מسطרא דיהוה. מפשצות זהב לבושה מسطרא דאדני דאייה דין דגבורה ואיהי פנימה רחמים. דעתך לא מצעתה דגטיל בימינא ובליון בחדאiahdonahi. אדרני לבושא ליהוה ואת י' כבודה בת מלך פנימה. ואנון בת עינא ימינה ובת עינא שמאלא י' מןiahdonahi. ואיהי בת מسطרא דחסיד דרגא דאברהם, דאתמר בת היהת

לְאֶבְרָהָם וּבְכָל שָׁמָה, שֶׁנִּאָמֵר (בראשית כג) וְה' בָּרַךَ אֶת אֶבְרָהָם
בְּפֶל.

תניינא בראשית, אוקמוּה רבנן אמר מתחיל אוריתא בב'. אלא הא אוקמוּה בגין דחוב אדם דאכל מעין הידע טוב ורע ולטיה לאדם עשר קלוות וארעא תשע, חסר חד דלא אתלטיא דא ארעה. ומיד דאתהיבת אוריתא פתח בביית דאייה ברכיה לאפקא עלמא מלטיה. ועל דא מתחיל בב' ועלה אתמר (משלוי ברכת ה' היא תעשייר. יחזקאל מה) להנitch ברכיה אל ביתך. ומאן אחר אתקראיית ברכיה. למלהך דבעא למבני פלטרין. חפר בארעה וחפר לה מבועא דמייא. אמר בתר דאית לי נביעו דמייא אבנה בית. והינו בחכמה יבנה בית. ומקור דההוא נהר מבועא דלית לה סוף ולא פסק. דא בתר עליזון. וההוא בית כד אתמליאות מהחכמה אתקראיית בית, בת י', והינו בחכמה יבנה בית. כל אתה בת לבולה. ובית זעירא אתמליאות מתפארת דהינו תורה ובה אתקראיית בית. אבל אמא עלאה בתוספת י'. ושלמה אמר (מלכים ח) והבית בהונתו אבן שלמה מסע גבנה. מיי אבן שלמה. דא י' עלה אתبني ביתא. ובגין דא בחכמה יבנה בית. ודא י' זעירא עלה אתبني ביתא דליתא. בונא דאתبني באת י' ביתא עלאה. ואנו בית ראשון ובית שני. ואנו יי' מן יהוה אדני, עליו אתמר (דברים כ) אבני שלמות הבנה את מובהח ה'. את לרבות מובהח תניינא. אמר רבי אלעזר ושאר חביריא דהו עמה, ודאי אלו לא אהינן לעלמא אלא למשמע דא די. ובזען אשתמודע בה מאן אתברכת

וְאַתְקָרִיאָת בְּרִבְתָּה יְהֹוָה. וְהִנֵּנו וְמַלְא בְּרִבְתָּה הֵי יִם וְדָרוֹם יְרַשָּׁה. מִן הַמַּלְא אֶתְבָּרְכָת וְמַתְפָּנָן אֲשַׁתְקָנוּ כָּל דָאָנוּ צְרִיכָין לְאַשְׁתָקָאָה. אָמַר מֶלֶךְ אֶתְבָּרְכָת דָאָית לֵי מִבּוּעָא אַטָּע אַיְלָנָא. וְהִנֵּנו בָּן, דָאַיְהוּ בָּן מֶלֶשׁוֹן בָּנֵינוֹ בְּמַה אֲזָקְמוֹה רְבָנָנוֹ, אֶל תְקָרִיא בָּנֵיךְ אֶלְאָ בּוֹנִיךְ. וְאֲזָקְמוֹה בָּנוֹת בְּכָלְל בָּנִים. וְאֶבָּא דָאַיְהוּ מִקּוֹר דְּחַכְמָה אַיְהוּ בְּפָרָה. מִקּוֹר דְּחַכְמָה תְגִינָא פָּאֵי גִיהָג. אָמַר לְה אַפְּטָא בְּרִי. אָמַר לְה בְּהָאֵי קָרָא רְמִיזָה לְה שְׁלָמָה (משלוי ח) יְהִי מִקּוֹרֶךְ בְּרוֹךְ וְדָא צְדִיק. וּבָנֵין דָא אַתְמָר בָּה בְּרִכּוֹת לְרָאשׁ צְדִיק וְדָא שְׁלוּם. וְשְׁלָמָה אַתְקָרִיא עַל שְׁמָה שְׁלָמָה. וְאַתְמָר בָּה וְהַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה בְּרוֹךְ. וּבָנֵין דָא אַתְתָא שְׁלָמָה. וְאַתְמָר בָּה אַלְא מִפְּרִי דְבָעָלה, דָאַיְהוּ זְרֻעָה מִבְּרִית חֵי עַלְמִין בְּלִיל חֵי בְּרִכָּאָן הַצְלָוָתָא. וּבָנֵין דָא מִאן דְבָעִי לְאַשְׁקָאָה מִנָּה צְרִיךְ לְמִכְרָע לְגַבָּה. וּיְוֹסֵף הַצְדִיק בְּרִיך וְכָה לְדָרְגָא דָא דְצְדִיק חֵי עַלְמִין, חֹזָא בְּחַלְמָא דְכָל דְרָגֵין הוּא בְּרָעִין לְדָרְגָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית לא) וְהַגָּה הַשְּׁמָשׁ וְהַירְחָה וְגוּ. וּבָנֵין דָא בְּלִ הַכּוֹרָע בְּזַרְעוֹ. אָמַר לוֹ בְּרִיך בְּרִיך לְעַתִּיק יוֹמִין. יִשְׁמָח אַבִיךְ וְאַמְךְ אַבִיךְ דָא קוֹדֵשׁ אַבִיךְ הָוּא. אַפְּךְ דָא שְׁבִינָתָא. וְתִגְלֵי יוֹלְדָתָךְ דָא אַפְּךְ דְלִתְתָא, דּוֹדָאי מִהְהָוָא שְׁבִינָתָא. וְבָרְכוּן דִילָה אַתִּין מִמְחָא בְּרוֹךְ אַתְבָּרְכָת שְׁבִינָתָא דְלִתְתָא. וּבְרָבָן דִילָה אַתִּין מִמְחָא דָאַיְהִי חַכְמָה עַלְאהָ עַל יְהִי עַמְודָא דְאַמְצָעִיתָא. וּבָנֵין דָא גּוֹפָה וּבְרִית חַשְׁבִּינָן חָדָר. וּבָנֵינוֹ אַצְדִיק אַיְהוּ מִקּוֹר דְשְׁבִינָתָא תְתָאָה, אָוֹפְךְ הַכִּי עַמְודָא דְאַמְצָעִיתָא אַיְהוּ מִקּוֹר דְצְדִיק. וְחַכְמָה עַלְאהָ מִקּוֹר עַמְודָא דְאַמְצָעִיתָא. וּבְכָרָר מִקּוֹר חַכְמָה עַלְאהָ. וּבְכָל אַתְר בְּרוֹךְ דְכָר, בְּרָכָה נוֹקָבָא. וְהִנֵּנו לְהַגִּיחָה בְּרָכָה אֶל בִּיתָה.

תא חוי שביבנתא אית דאתקריאת אמה. ושבינתא דאתקריאת שפחה. ושבינתא אית דאתקריאת ברתא דמלכა. הבי אית איש ואית איש. אית איש דאטמר בה (שמות ט) ה' איש מלחה. ואית איש דאטמר בה (שמות ט) והאיש גבריאל. ובגין דא נשמתא דאייה מחייב בגלוגלא אם היא ברתא קודשא בריך הוא. אי תימא דאותבן גנופה נוכראה דתפונ שלטנותא דיצר הרע דאייה מפטרא דספאל. ח'ו. הרא הוא דכתיב (ישעה מב) אני ה' הואשמי וכבודי לאחר לא אתן. דאייה יציר הרע. וזהו גופא דשريا בה ברתא דמלכა אמר דאותבן בכתריין לתאין דמסאבו. ח'ו. עלה אמר זהארץ לא תפכר לצמיחות כי לי כל הארץ. ומאן גופא דברתא דמלכא, דא מפטרו". וזהו גופא אייה אמה דשבינתא. אף על גב דאייה נשמתא דאייה ברתא דמלכא שבודה תפון בגלוגלא דארין גלוגליין. בגין דאות תפון מה כתיב בה (שמות כא) כי ימבר איש את ביתו לאמה וגוי. ועוד כי ימבר איש את ביתו, איש דא קודשא בריך הוא. את ביתו אלו ישראל דאנון מפטרא דבת יהידה אתקריאו בביתו. אי תימא דיפקון בגונא דאלין מפטרא דעבד דאייה מפטרו"ן דנקפו במנוסה ממצרים. לא יצא בצאת העבדים. הרא הוא דכתיב (ישעה נב) כי לא בחפzon תצאו ובמנוסה לא תילبون.

תא חוי בר נש מיד דאתיליד יבין לה נפשא דבעירא מפטרא דביבין, מאlein דאתקריאו אופני קדש. זכה יתר יבין לה רוחא מפטרא דחין דאנון להיות הקדש. זכה יתר יבין לה נשמתא מפטרא דברסה ותלת אלין אנון אמה

ועבד ושפחה דברתא דמלכა. זכה יתריר יְהִבֵּין לְהָנְפַשָּׁא בָּאֲרֶח אֲצִילוֹת מִסְטָרָא דְבָת יְחִידָה, וְאַתְקָרִיאָת אֲיַהִ בָת מֶלֶךְ. זכה יתריר יְהִבֵּין לְהָרוֹחָא דְאֲצִילוֹת מִסְטָרָא דְעַמּוֹדָא דְאֲמַצְעִיתָא וְאַתְקָרִיא בֵּן לְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא הָרָא הוּא דְבָתִיב (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לְהָאֱלֹהִיכֶם. זכה לִיתְרִיר יְהִבֵּין לְהָנְשָׁמָתָא מִסְטָרָא דְאָבָא וְאָמָא, הָרָא הוּא דְבָתִיב (בראשית א) וַיַּפְחַ בְּאָפִיו נְשָׁמָת חַיִם. מִאן חַיִם. אַלְיָן אָנוּן יְהָ וְעַלְיוֹן אָתְמָר (עהרף ט) בְּלָל הָנְשָׁמָת תְּהַלֵּל יְהָ. וְאַשְׁתָּלִים בָּה יְהָוָה. זכה יתריר יְהִבֵּין לְהָיוֹד הַ"א וְאַ"ו הַ"א דְאֵינוֹ אָדָם בָּאֲרֶח אֲצִילוֹת לְעַלְיוֹן וְאַקְרֵי בְּדִיּוֹנָא דְמָאָרָה. וְעַלְיהָ אָתְמָר (בראשית א) וְרָדוֹ בְּרִגְתָּהִים. הָאֵי אֵינוֹ שְׁלֹמֹנָה בְּכָל רְקִיעִין וּבְכָל אָוֹפְגִים וּשְׁרָפִים וְחַיּוֹן וּבְכָל חִילִין וְתוֹקְפִין הַלְּעַלְאָ וְתַּפְאָ. וּבְגִין הָא כְּדַ בְּרָנֶשׁ זְכֵי בְּנֶפֶשׁ מִסְטָרָא דְבָת יְחִידָה, אָתְמָר בָּה לֹא תִּצְא בְּצָאת הַעֲבָדִים.

ובְּאֶבֶד רְשָׁעִים רָגֵיה. אֵינוֹ הַגֵּר דְאֵינוֹ נָהָר יֵצֵא מַעַן. ומַאי נִיהְוּ מִצּוֹת עֲשָׂה וּמִצּוֹת לֹא תַּעֲשֵׂה בְּחַשְׁבָּן נָהָר, וְאֵינוֹ הַגֵּר הַמְּאִיר לְכָל אָדָם. וְעַל דָא וּבְאֶבֶד רְשָׁעִים רָגֵה. וּבְהָוָא זְמָנָא דְהַטְחוֹל אִינּוֹ שׁוֹחֵק אוֹ יִמְלָא שׁוֹחֵק פִּינוֹ וּלְשׁוֹגָנוֹ רָגֵה. וְדָאי וְאוֹ לֹא יְכַבֵּה בְּלִילָה גְּרָיה, בְּגִין דְטֻעָמָא בֵּינוֹ טֹב סְחָרָה. וּבְהָוָא זְמָנָא מִתְקָנָא יְרוֹשָׁלָם דְאֵינוֹ לְבָא, הָיָא הַלִּיבָּה לְהַ"ב הַמּוֹבֵח. יְכַבֵּה בְּחַשְׁבָּן לְהַבָּה הַלִּיבָּה. לֹא יְכַבֵּה בְּלִילָה גְּרָיה דְאֵינוֹ גְּלוּתָא, וְדָא יְרוֹשָׁלָם דְאֵינוֹ לְבָא, וְאַתְבָּגָנָת עַל יְדֵי קֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא הָרָא הוּא דְבָתִיב (תהלים קמ) בָּוֹנָה יְרוֹשָׁלָם יְיָ.

בראשית ברא אללים. בריית א"ש. אמר רבי אלעזר אבא רוז דברית אמא שוי ערלה במאנה דעפרה. אמר לו ברי יומא חדא שכילנא לאליهو שאילנא לה ערלה אמר תקינו לה מאנה בעפרה. אמר לי ערלה ודיי איהו בת זוגה דנחש הקדמוני, דגרים מיתה לאדם ולכל ברין. ובגינה מתקני מאנה בעפרה, וההוא עפרא מזונא לדהוּא לאחמר בה ונחש עבר לחימו, ובדא אהתפרש מבר ניש. ועלה אהתמר (שמות ט) לא תנאף לא תיחב לה אחר דאתהני מינה, אלא דיהיב לה מזונא לבך. ובגין דא פליג לא פין איפ, לא תיחב לה אתרא פריעה נוקבא בסמיאל או שיד דמא, עלה אהתמר לא תרצה, פלא צריך למייחב לה דמא לדא עפרא ולדא דמא לקימא בהז (משל כי) אם ריעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. וכלא לבך ובדא שזיב מנהון מחייבות הקבר ומחרבא דמלאך המות. האי איהו לחיבא. אבל לבינוגנים האי דמא אתהшиб לה דמא דקרבנה. והאי עפרא אתהшиб לה עפרא דמרבחה. הדא הוא דכתיב (שמות ט) מובהך ארמה תעשה לי וגוו. ואהתמר בהז לא תבנה אתה גוית. בגין דלא תעשה לך פסל, ודא בגדה או שפה או גויה או זונה כי חרב הנפת עלייה ותחלליה, בלומר מחליל שבת לצדיקיא דלית בהז וזה מא דנחש אתהbid בקדשה וברכה ויחוד. באתר דפריעה שרייא בהו יה. ובאתר דערלה שרייא בהו יה. ורוא דמלה מי יעליה לנו השמיימה בס"ת יה'ה, במז מי יעליה בהר ה. נפשו והוא הוא דאתمر בה נשבע ה' בנפשו. ועלה אהתמר (דברים ט) ואתם הדבקים בה אלהיכם

חַיִם בְּלָכֶם הַיּוֹם. (אמ"ז כתוב בסדר ההגנות אשר בידי שמכאן וายילך הם ליקוטים)

פתח רבי שמעון ואמר (ישעה מג) כל הנקרה בשמי ולא בבודי בראתינו וגנו. תא חוי יקרה דמלכא על אלה כה בראשו עלהוعلمין ברוז דשא קדישא, יהב לוון חילא לאנהגנא עלמא. וברא עלמא על אלה ברוז דייז'יד ועלמא תפאה ברוז דה"א. הדא הוא דכתיב כי בה ה צור עולם. ואנהגנתא דהאי עלמא תפאה אחוי באנהגנתה חילא דאתיהיב לה מלעלא לעולה.

אי בר נש אחוי לקודשא בריך הוא בקרבענין דעתו. הבי קודשא בריך הוא אחוי לה מאכלין והירין בההוא עלמא, דאנון מאכלים דגופא מזונא דלעלא, מאכלין לנו שמתא מרזין דאוריתא. בר נש דעבי" דירה לקודשא בריך הוא ולשבינתה ולהילתו בשבות. כמו דאתמר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרותם, לישנא דדירה. הבי קודשא בריך הוא פקין לה דירה בההוא עלמא ולכל דאותין עמה. דבמא דבר נש עביד נייחא לקודשא בריך הוא ולשבינתה בשבת, הבי קודשא בריך הוא עביד לה לבר נש עם בת זוגה בההוא עלמא, אידו גטיר שבינתה עמה בשבת דלא אתחלל, הבי קודשא בריך הוא גטיל לה לבר נש עם בת זוגה דלא אתחלל. בר נש דלא אפריד בין קודשא בריך הוא ובין שבינתה, קודשא בריך הוא גטיר לה לבר נש עם בת זוגה בההוא עלמא, ולית רשו לחיזיא למفرد בינייה. ובכל פקדא ופקודא דאוקיר בר נש לקודשא בריך הוא עם